ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 6ης Μαΐου 2014*

«Ταχεία διαδικασία»

Στην υπόθεση C-181/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 8ης Απριλίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 14 Απριλίου 2014, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά του

G,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

έχοντας υπόψη την πρόταση του J. Malenovský, εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα Y. Bot,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της έννοιας «φάρμακο» κατά το άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 136, σ. 34, στο εξής: οδηγία 2001/83).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που έχει κινηθεί κατά του G, ο οποίος κατηγορείται για πώληση μειγμάτων βοτάνων που περιείχαν, μεταξύ άλλων, συνθετικά κανναβινοειδή τα οποία, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν ενέπιπταν στις διατάξεις του γερμανικού νόμου περί ναρκωτικών (Betäubungsmittelgesetz).

3 Ο G καταδικάστηκε πρωτοδίκως από το Landgericht Itzehoe (Γερμανία) σε φυλάκιση τεσσεράμισι ετών καθώς και στην καταβολή προστίμου 200 000 ευρώ. Ειδικότερα, το δικαστήριο αυτό έκρινε ότι η πώληση των ως άνω μειγμάτων αποτελούσε πράξη διαθέσεως επισφαλών φαρμάκων στην αγορά κατά την έννοια των άρθρων 5, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 17, του γερμανικού νόμου περί φαρμάκων (Arzneimittelgesetz) και ότι, για τον λόγο αυτό, ο G διέπραξε την παράβαση που προβλέπει το άρθρο 95, παράγραφος 1, σημείο 1, του εν λόγω νόμου.

4 Ο G άσκησε αναίρεση (Revision) ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

5 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Bundesgerichtshof αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 1, [σημείο] 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83[…] την έννοια ότι ουσίες ή συνδυασμοί ουσιών κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, που απλώς και μόνο επηρεάζουν τις λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού –δηλαδή δεν τις αποκαθιστούν ούτε τις διορθώνουν–, πρέπει να χαρακτηρίζονται ως φάρμακο μόνο στην περίπτωση που έχουν θεραπευτική επίδραση ή, πάντως, επηρεάζουν βελτιωτικά τις σωματικές λειτουργίες; Μπορούν επομένως ουσίες ή συνδυασμοί ουσιών που καταναλώνονται μόνο λόγω της ψυχοτρόπου δράσεώς τους, η οποία συνίσταται στη δημιουργία καταστάσεως μέθης, και για τον λόγο αυτό είναι εν πάση περιπτώσει επικίνδυνες για την υγεία, να μην εμπίπτουν στην έννοια "φάρμακο" κατά την ως άνω οδηγία;»

6 Με χωριστό έγγραφο της 8ης Απριλίου 2014, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να εφαρμόσει την επείγουσα προδικαστική διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

7 Προς αιτιολόγηση του αιτήματός του, το αιτούν δικαστήριο επισήμανε ότι, αν το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα, δεν θα μπορεί να στοιχειοθετηθεί ποινική ευθύνη του G για τις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται, με συνέπεια η προσωρινή κράτησή του να καταστεί παράνομη.

8 Το τρίτο τμήμα του Δικαστηρίου, με απόφαση της 15ης Απριλίου 2014, αποφάνθηκε ότι δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στο αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου περί εφαρμογής στην παρούσα υπόθεση της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας του άρθρου 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας, για τον λόγο ότι η οδηγία 2001/83, της οποίας ζητείται η ερμηνεία, εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 ΕΚ, νυν άρθρου 114 ΣΛΕΕ, το οποίο εντάσσεται στον τίτλο VII του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ. Η επείγουσα προδικαστική διαδικασία, όμως, εφαρμόζεται μόνο επί προδικαστικών παραπομπών που εγείρουν ένα ή περισσότερα ερωτήματα σχετικά με τους τομείς που διέπονται από τον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης.

9 Εντούτοις, κατά το άρθρο 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, ενεργώντας κατ' εξαίρεση αυτεπαγγέλτως, μπορεί, όταν η φύση της υποθέσεως απαιτεί να αποφανθεί το Δικαστήριο το συντομότερο δυνατόν, αφού ακούσει τον εισηγητή δικαστή και τον γενικό εισαγγελέα, να αποφασίσει την υπαγωγή της προδικαστικής παραπομπής στην ταχεία διαδικασία κατά το άρθρο 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου και κατά το άρθρο 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

10 Στην παρούσα υπόθεση, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η εξακολούθηση της προσωρινής κρατήσεως του G εξαρτάται αποκλειστικά από την απάντηση που θα δοθεί στο προδικαστικό ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου. Πάντως, κατά το άρθρο 267, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ το Δικαστήριο αποφαίνεται το συντομότερο δυνατόν όταν η εκκρεμής υπόθεση ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου αφορά πρόσωπο υπό κράτηση.

11 Υπό τις περιστάσεις αυτές, διαπιστώνεται ότι η φύση της παρούσας υποθέσεως δικαιολογεί την εξέτασή της το συντομότερο δυνατόν.

12 Επομένως, επιβάλλεται η αυτεπάγγελτη υπαγωγή της υποθέσεως C-181/14 στην ταχεία διαδικασία.

Για τους λόγους αυτούς, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

Η υπόθεση C-181/14 υπάγεται αυτεπαγγέλτως στην ταχεία διαδικασία του άρθρου 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

(υπογραφές)